

וטהר לבנו

זיכרונות וזיכרונות

שמחת תורה

אנא, הירשם גם אתה
בלי לשלם עכשיו

לסט ספרי "וטהר לבנו"

ובס"ד כשירשמו כ-6000 אתקשר לבקש את ההשתתפות

ואנא "הנצח" בעמוד מיוחד ע"י קניית "פרשה"
או "כרך שלם" למהדורה שתיחרט בשמך.

כרך "מועדים", כבר נתרם,
פרשיות: "בראשית" ו"פנחס" כבר נתפסו
קדימה תפוס פרשה - כ-2850 ש"ח!!

ד"ר אהרן טייטלבוים ז"ל
אזכורו תמיד ואל תשכחו
אזכורו תמיד ואל תשכחו
אזכורו תמיד ואל תשכחו
אזכורו תמיד ואל תשכחו
אזכורו תמיד ואל תשכחו

עזור והשתתף בהדפסת מהדורה חדשה של ספרי "וטהר לבנו"

שמרון שר התורה רבי חיים קנייבסקי מעיד

הספר "מעורר מאוד"

ליראת שמים, למידות טובות, וללימוד תורה

ומרן שר התורה, בקבלתו הספרים שר כמה פעמים בהתלהבות:
"וטהר לבנו בתורתך ודבק לבנו במצוותך ויחד לבנו לאהבה ולידאה את שמך"
נוסח שלא נמצא בסידורי התפילה ובמקורות

וטהר לבנו - 6 כרכים לחיזוק וזיכוי הרבים
לתרומה והנצחות, ולדמי קדימה כ-150 ₪ לסט, אנא פנו :

יוחנן ריינר 0527120333 106855@gmail.com

וטהר לבנו – שמחת תורה

וזאת הברכה ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו

וזרח משעיר למו - שפתח לבני שעיר שיקבלו את התורה ולא רצו. הופיע – להם. מהר פארן - שהלך שם ופתח לבני ישמעאל שיקבלו ולא רצו. רש"י

נמצאת אצלי ביד, וכל בן בתורו שאל את אביו מה יש לך, בפנים היד?? והאבא ענה להם נחש קטן!!! מיד ברחו כולם ממנו, ואמרו ממש ממש לא!!! לא רוצים את המתנה!!!!

חנץ מבן אחד שענה לאביו: **אבא!!** תן לי מה שבידך אני סומך עליך שמה שאתה נותן זה טוב בשבילי, ואכן האבא חיבק אותו ונתן לו את המתנה שהייתה באמת יקרת ערך.

ולמרות התשובה הנפלאה, לכאורה עדיין הגויים יכולים לצעוק ולטעון שאחרי ניסי מצרים טבעי הדבר שהיהודים יסמכו על בורא עולם?? וגם היהודים ראו וקבלו דוגמא משבט לוי שלמדו תורה כל הזמן בלי הפסקה וראו חיי תורה לכן קל להם לקבל את התורה, ואם כן לכאורה נראה שעדיין טענת הגויים לאפליה ולחוסר הגינות לכאורה יש בה מקום לערעור??

אבל זה ממש לא נכון, כי בכל מצב ובכל מקרה דווקא ליהודים יש קושי עצום לקבל דבר בתמימות ובלי לחקור ולשאול שאלות!!! **כי** יהודי בטבעו תמיד עונה בשאלה!! כמו שמספרים בבדיחה שיהודי כשנעמד מול המראה מיד הוא מתחיל בויכוח!!!

והיהודים למרות טבעם החוקר והחשדן בכל זאת התעלו על עצמם ואמרו **"נעשה ונשמע"** בלי שאלות, שבשפת דיבור זו הם ממש התעלו על עצמם ונהפכו לכעין מלאכי השרת. **ומשה** רבינו שהתחיל בשבח בורא עולם, בכל זאת טמן בזה גם שבח עצום לבני ישראל, וזה הגביר אצל משה את כוח הברכה לברך את עם ישראל, כי מצא בהם עוד כוח זכות עצומה שבכוח זכות זו יברכם.

ללמדנו, שאדם נמדד בדבר הכי קשה שיש לו, ודווקא אם הוא מתעלה מעל הקושי העצום האישי שלו אז הוא מנצח את הכל, ולכן היום שיש קושי שלא היה כמוהו מבריאת העולם, שבקלות אפשר לחטוא ולהיכשל במראות אסורות בגלל המכשירים הקטנים כעבודה זרה הטמונה בחיקו, עד כדי כך שכל שעה משתחוה לו ומחבקו רח"ל, דווקא בקושי הזה אם נתגבר למרות שזה הקושי הגדול של הדור הזה - הדור האחרון!!! הדור שלפני ביאת המשיח, אזי תהיה לנו הצלחה בכל!!! כל שערי התורה יהיו פתוחים לקראתנו, ונצליח בקלות לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, רק חזק ואמץ. נכון, זה קשה ויש זמנים שהיצר מתפרע אבל חייבים להתגבר, ובעזרת ה' נתגבר אמן ואמן!!!!

ענה לו הרופא: ברור שזה כואב כי עברת התקף לב כמו כל החולים בחדר, אז כמו אחרים שנמצאים כאן ומתמודדים בכאב ובקושי בשקט, גם אתה תסבול בשקט ותתאפק, כי המצב שלך לא יותר גרוע משלהם!!!

כשהקב"ה פנה והציע לגויים את התורה, הוא הביא להם לדוגמא דווקא את הדבר שהכי קשה להם לקיים, וכפי שמפורט בספרי, שלעשו ששאל מה כתוב בה אמר לו **"לא תרצח"** **"לא תגזול"**, אמר לו עשו: לא שייך כי זה נגד כל מהותי **"ועל חרבך תחיה"**.

וכן לישמעאל ששאל מה כתוב בה, ענה לו הבורא **"לא תגנוב"**, ענה לו ישמעאל לא שייך, כי זה נגד מהותו **"והוא יהיה פרא אדם ידו בכל"** שיהיה שודד וגנב, וכן לעמון ומואב אמר **"לא תנאף"**, אמרו, מהותן עריות הוא, ככתוב **"ותהרנה שתי בנות לוט מאביהן"**, היאך נקבל את התורה.

והמפרשים מקשים מדוע הביא להם הקב"ה כדוגמא את הדבר הקשה להם ביותר?? **וראיתי** שמתרצים שהקב"ה ידע שממילא הם לא מסוגלים לקבל את התורה ובעיקר את התורה שבעל פה לכן מיד הביא דוגמא שיראו שהתורה לא מתאימה להם.

אבל אם כן קשה, מדוע אצל היהודים לא פנה אליהם בדבר הקשה להם ביותר, כשם שהציע לגויים את הקשה ביותר להם?? וכך הקב"ה היה מוכיח על רצונם העז של עם ישראל לקבל את התורה ולקיימה למרות הקושי??

וראיתי על זה תשובה פשוטה, שהקב"ה לא הציע לעם ישראל מצווה קשה בגלל סיבה פשוטה שהם היהודים לא שאלו, אלא סמכו על בורא עולם.

כמו הסיפור עם הנחש הקטן, שאבא בא לילדים שלו עם יד קמוצה ושאל את בניו אחד לאחד מי רוצה מתנה והיא

ובזמנו זה היה נשמע לי קצת ברוטאלי התגובה של אותו רופא, אבל למדתי מזה מוסר השכל עצום!!! **שהיצר** מתפרע אצל בן אדם, והאדם חושב שרק הוא בניסיון קשה והוא לא מסוגל לעצור אותו, וככה במחשבה שקרית זו היצר מתפרע ומפילו עד לעומק התהום!! **אבל** זה שקר מוחלט! כי גם לאחרים קשה, ובעצם ככה זה אצל כולם, כי לכולם קשה מאוד להתאפק, אתה לא היחיד, אז תתאפק כמו כולם!!!

הברכה לפני מותו – מדוע שמחת תורה לא בז' אדר ביום פטירת משה???

המן לא היה בוחר תאריך זה!! כפי שהגמרא במגילה י"ג אומרת שאם המן היה יודע שמשה רבינו גם נולד בז' אדר הוא לא היה בוחר ביום זה.

וייתכן עוד לתרץ, שהיות ובפטירת משה נשתכחו שלושת אלפים הלכות, שזה דבר מצער מאוד שהיה חוסר בשלימות התורה באופן מוחשי, ואכן עתניאל בן קנז החזירם רק לאחר כמה שנים בפלפולו **תמורה ט"ז**, לכן לא רצו לחגוג ביום זה את סיום התורה.

ואפשר עוד לפרש שהנה לא כל עם ישראל בכו 30 יום בפטירת משה וכפי שדייקו רש"י והמפרשים, וייתכן שיש כאלו שבכו קצת פחות כי שמחו בשמחת שלימות התורה.

משה רבינו סיים את כתיבת ספר התורה ביום מותו, ולפי זה סיום כתיבת הספר ומסירתה המושלמת היה בז' באדר.

אז אם כן למה אנחנו חוגגים את סיום קריאת ספר התורה בשמחת תורה ולא בז' באדר?? **דהיינו** למה לא סידרו חז"ל שתסתיים קריאת התורה בז' באדר עת סיום כתיבתה או בשבת הסמוכה לה????

ונראה לתרץ בפשטות שחז"ל רצו להטעות את המן ולהכשילו, כי כידוע המן הרשע חיפש תאריך שבו יוכל להשמיד את עם ישראל, ומצא את חודש אדר בו נפטר משה. **אבל** אם היו חוגגים אז את שמחת סיום התורה אז

וטהר לבנו – שמחת תורה

וזה היום המתאים ביותר, כי כך ביחד נחגוג באחדות את סיום קריאת ספר התורה, בדיוק כפי שבאו וקבלו את התורה בסיני **כאיש אחד בלב אחד** באחדות מושלמת!!!! ואכן התורה מסתיימת ב"לעיני כל ישראל", כי באמת אז כל עם ישראל מאוחדים ביחד בעיניים פקוחות לראות את מאור התורה ולהתקרב לה.

על כן מחמת שהיה חוסר אחדות בלב ובמעשים אצל עם ישראל בעניין זה וביום זה, לכן נקבע יום שמחת תורה בתאריך אחר שבו כולם התאחדו כאיש אחד בלב אחד. והיום שנבחר הוא יום לאחר שבוע של סוכות, שבו היה איחוד 4 המינים שהם מסמלים את איחוד כל חלקים עם ישראל שהתאחדו במטרה לעשות רצון אבינו שבשמים,

אז הבה נתאחד כולנו כאיש אחד בלב אחד ונחגוג את שמחת התורה מתוך ידיעת התורה, או לפחות מתוך שאיפה אמיתית להגיע לידיעת התורה מושלמת, או לפחות להשתתף ולתמוך בלומדי תורה, והעיקר לעשות רצון אבינו מתוך אחדות עם ישראל אמן ואמן.

"וימת שם משה" – האם שייך לומר שמשה נפטר בשבת!!!

את בני ישראל שימה בפיהם", ואכן כתוב "ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל".

ובפשטות הגמרא כל הפסוקים בעניין מדברים על יום פטירת משה שהיה בשבת, ובכל זאת ה' דורש משה לכתוב את השירה הזאת, ועל כרחך שה' התיר לו וחיבב אותו בהוראת שעה לכתוב בשבת את השירה, כי משה נפטר באותה שבת ולא היה יום נוסף שבו יוכל לכתוב.

ולמרות שבנבואה זו כתוב "קרבו ימך למות" ובפשטות משמע שהכוונה כפי שיש במדרשים שדרשו מכאן שפרשה זו נאמרה לא ביום פטירת משה אלא יום קודם או אפילו כמה ימים קודם.

בכל זאת הרי פשטות הגמרא פרשה זו כולל פסוק זה, נאמרה בשבת שהייתה יומו האחרון של חיי משה, אלא הכוונה כפי שכבר ביארו בתרגום יונתן שכוונת הפסוק "ויקרבו ימי משה למות" להורות שמשה רבינו לא הגיע לגיל אבותיו בעת פטירתו, כי עמרם חי 137 ואילו משה חי רק 120 שנה, וזה הלשון "ויקרבו" – שלא הגיע.

כתוב במדרש שביום פטירתו של משה, הוא כתב 13 ספרי תורה, וייתכן שלכן בגמרא בסוטה י"ג סמליון אמר שבפטירת משה אמר עליו **הקב"ה** את המשפט הזה "וימת שם משה ספרא רבה דישראל" - הסופר הגדול של עם ישראל. **ובגמרא** שם כתוב שמשה נפטר בשבת, שעל הפסוק "ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו, וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד" כתוב: תנא - אותה שבת שנפטר בה משה, של דיו זוגי היתה, ניטלה רשות מזה וניתנה לזה, ומסביר רש"י: **דיו זוגי** - שני זוגות, שני חבירים היו, בהתחלת היום למשה וסופו ליהושע, וכ"כ תוס' מנחות ל'.

ונשאלת השאלה מה עם חילול שבת? איך משה רבינו מקבל התורה דווקא ביום פטירתו שהיה בשבת כתב 13 ספרי תורה???

וייתכן לתרץ בפשטות שכשה' אמר לו "הן קרבו ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד", ה' אמר אל משה "הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה", ולאחר מכן אמר לו "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה

כתבו לכם, ויכתוב משה – המשך

ולא הקדים לצוות את משה לכתוב קודם השבת בנבואה כל מה שעתיד משה לומר ולברך את עם ישראל!?

וייתכן שה' רצה להוכיח לנו **ששלימות התורה באה עם ציות מושלם לה' בלי חשבונות כלל וכלל**, וזה כמו שבבית המקדש שחטו והקריבו קרבנות על המזבח, כי כך ציווה ה' למרות קדושת השבת, ובמילוי ציווי הבורא זוהי שמירת השבת הראויה ביותר. **וכן** מצאנו אצל אברהם אבינו שכשנצטווה לשחוט את בנו לא חשב לרגע על חילול השם, שהוא זה שזעק מרה במשך שנים על שפיכות דמים של בני דורו ששחטו ילדים ובני אדם לעבודה זרה.

והנה פתאום אברהם בעצמו עשה והתנהג כמוהם כשהלך לשחוט את בנו יחידו, והרי הוא נראה היה כצבוע שאינו עומד במילתו שלו הוא, ולמרות הקושי והבושות וחילול השם בכל זאת אברהם עשה זאת בזריזות ובלו ויכוחים - כי כך ציווה ה', כך גם נהג משה בתמימות שעשה ככל מה שהצטווה מה' בלי שום טענות ומענות או פקפוק חלילה.

וכאן כל עם ישראל ראה שזו הוראת שעה וציווי אלוקי מיוחד, שהרי בדרך הטבע לא שייך שאדם יכתוב 13 ספרי תורה שלמים ביום אחד (ע"פ דעה אחת בגמרא בגיטין ט'), ועצם נס הכתיבה הוכיח לעיני כל ישראל שזה היה רצון בורא עולם, ולא היה כאן חלילה שמץ של חילול שבת.

והנה בורא עולם אמר למשה "כתבו" בלשון רבים, כאשר במציאות רק משה כתב, שהרי אסור לכתוב ספר תורה אלא מתוך הכתב, ורק למשה רבינו לבדו היה מותר לכתוב מתוך זכרונו, כי הוא קיבלה מבורא עולם בקבלה גמורה וקבועה היטב ולא היה חשש שישכחה, וממילא אין הכוונה שיהושע גם יכתוב, כי ליהושע היה אסור לכתוב רק מתוך הכתב, אלא הציווי היה רק על משה.

ומה שהצטווה משה לכתוב בלשון רבים – **כתבו**, הכוונה שמשה יכתוב לכל שבט ספר תורה בכדי שהם יוכלו בהמשך להעתיק ולכתוב ממנו, וגם משה רבינו כתב עוד ספר שאותו הוא מסר למשמר אצל ארון הברית שממנו יכתבו כשיהיה ספק איך בדיוק צריכים לכתוב.

וייתכן שלכן מודגש "ויכתב משה ביום ההוא", שלכאורה קשה שהרי ברור היה שמשה כתב באותו יום שהרי אין לו עוד את יום המחר, שהלוא באותו יום הוא נפטר??

אלא ההדגשה היא שכתב ביום ההוא אפילו שזה היה בשבת, כי כך הצטווה במפורש מבורא עולם, וכפי שדרשה הגמרא **בשבת קל"ב** לגבי ברית מילה "וביום השמיני" שאפילו בשבת מותר וחיוביים לעשות ברית מילה בזמנה. **ומדהים** הדבר שבורא עולם ציווה למשה שיכתוב בשבת

ונלמד מזה, שאין חכמה ותבונה כנגד השם, ועלינו להתמסר לבורא עולם ולדעת רבותינו הקדושים באמונה תמימה, אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל, ובכוח התמימות הטובה נזכה לבנים תמימי דעים בדרך השם, בדרך המסורה לנו מדור דור, ובעזרת השם בכוח התמימות עם ה' נזכה לניסים ונפלאות שלא כדרך הטבע, רק חזק חזק ונתחזק אמן ואמן.

וטהר לבנו – וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברך משה את בני ישראל לפני מותו

כל יהודי מקבל 'עליה' ומברך ברכות התורה, ואפילו ילד קטן מברך לבד.

ועליית "כל הנערים" שעושים בסוף העלויות לכל הפעוטות, זה אולי כי אכן גם משה בסוף הברכות כללם כולם ביחד בברכות, וכפי שכתב רבינו בחיי על הפסוק **"אין כאל ישורון"**, אחר שסיים לברך השבטים אחד אחד התחיל עתה לדבר ולברך את כולם באופן כללי.

ויהי רצון שנזכה להתברך כל אחד באופן אישי וגם להתברך יחד עם הכלל, והכל תוך כדי שמחת התורה הקדושה, ושלכל אחד מאתנו יהיה חלק אישי בתורה הקדושה אמן ואמן.

ברך משה את בני ישראל לפני מותו – גאוות משה לפני מותו!!

מדור המבול, ומשה אומר לו: אתה הצלת את עצמך ולא היה בך כח להציל את דורך, אבל אני הצלתי את דורי.

אברהם אומר למשה: אני גדול ממך שהייתי זן לעוברים ושבבים, ומשה עונה אתה היית זן עובדי אלילים ואני זן מאמינים, אתה היית זן בישוב ואני במדבר. **יצחק** אמר למשה: אני גדול ממך שפשטתי צוארי על גבי המזבח וראיתי פני השכינה, עונה משה: אתה ראית פני השכינה וכהו עיניך אני דברתי עמו פנים בפנים ולא כהו עיני. **יעקב** אומר למשה: אני גדול ממך שפגשתי עם המלאך ונצחתי, אומר לו משה אתה פגשת המלאך בשטח שלך, ואני עליתי למעלה אצלם בשטח שלהם והם פחדו ממני.

יכאן הדברים ממש תמוהים, וכי מה ראה משה להתנשאות ולהתגאות מעל כל גדולי העולם והאומה, הרי הוא העניו מכל האדם!!! נכון, על השטן אפשר עוד להבין שהוא מתנשא, אבל על גדולי עולם, אבותינו הקדושים!!!

התשובה היא **"ויגבה לבו בדרכי השם"**, כשמכריעים את השטן צריכים להרגיש הכי גבוה והכי צדיק והכי עוצמתי, והכי למעלה - **"איש האלוקים"**!!! כי כשהשטן מפריע לך, אתה צריך להכניע אותו לגמרי ולדרוך עליו שיהיה תחת רגליך, ודווקא אז עליך להתנשא כאיש האלוקים, מעל כולם - מעל כל גדולי ישראל, כי ככה תהיה בטוח שיש בך את העוצמה לנצח ולרסק את היצר הרע.

ולכן בורא עולם שלח את מלאך המוות לקחת את משה, למרות שהבטיחו מיתת נשיקה כפי שמת אהרן, אלא הסיבה היא שהקב"ה רצה שמשה ירסק את השטן בפני כל עם ישראל, שכולם יראו שגם העניו מכל האדם מתנשא ומתגאה מעל כולם, כשעומד להכניע את היצר הרע.

ונלמד מזה, שכל יהודי חייב להשתמש גם במידת הגאווה בכדי להצליח בעבודת ה', שבשעת ניסיון קשה שהיצר הרע מנסה להדיח ולהפיל אותך, בטענה שאתה אדם פשוט וחלש, אתה אזור אומץ מולו ותתנשא בגאווה עצומה ותרגיש בעצמך כאילו אתה משה רבינו או אברהם אבינו או אפילו יותר מהם, וממש לא שווה ולא ראוי וחמור מאוד ואסון גדול יהיה אם אפול חלילה כי אני ענק שבענקים מגדולי הצדיקים, ובשבילי נברא העולם ובשביל מעשה זה בלבד.

וכן היצר נותן לך ענווה מיותרת, באומרו חבל לך להשקיע, אתה סך הכל אדם פשוט, מה פתאום תתפלל בדביקות וכי רבן של כל ישראל אתה!!! או מדוע תשפיל עיניך כאחד הקדושים אשר בארץ!!! אתה אל תקשיב לו וענה לו בעזות דקדושה!!! **ואמור** לו: אני קודש הקדשים, אני רבן של כל ישראל, ובשבילי נברא העולם, אין עוד יהודי בעולם חוץ ממני, ולכן רק עלי מוטלת עבודת התפילה ועבודת הקודש, וחייב אני להתחזק בתפילה ועלי להתמיד בלימודי ולשמור את קדושת בנאמנות, ועלי חובה עצומה לקיים מצוות בהתלהבות, כי אני היהודי היחידי או היהודי הכי חשוב בעולם, ובעזרת ה' יתברך ככה נעשה ונצליח, וזכור "ולא יבוש מהמלעיגים עליו".

וזה מזכיר לי את הרעיון היפה ששמעתי, שלדאוג לתאוות המותרות של השני זה המצוות שלך, דהיינו תקיים מצווה כשתדאג לו למילוי התאוות והמותרות שלו, וזה יהיה לך למצווה.

כמו שהגמרא **כתובות ס"ז ב'** אומרת שעשיר שפשט רגל מצווה לתרום לו גם שיהיה איש שירוץ לפניו לכבודו אם היה רגיל לפינוק הזה כשהיה עשיר.

שואלים המפרשים מה הכוונה לפני מותו, ברור שזה היה לפני מותו ולא לאחר מותו, והיות וזה היה יומו האחרון, מה ההדגשה **"לפני מותו"!!! עונה החתם סופר** שהיות וזה היה לפני מותו לא היה לו מספיק זמן לברך כל אחד ואחד מבני ישראל בנפרד לכן בירך כל שבט ושבט ביחד.

ונראה להוסיף, שאולי להשלים את הרצון הקדוש שכל יהודי יקבל ברכה באופן אישי ייתכן שלכן **בשמחת תורה**

ויהי רצון שנזכה להתברך כל אחד באופן אישי וגם להתברך יחד עם הכלל, והכל תוך כדי שמחת התורה הקדושה, ושלכל אחד מאתנו יהיה חלק אישי בתורה הקדושה אמן ואמן.

המדרש שואל מה הכוונה **"לפני מותו"** הרי הדבר פשוט וברור!! וכי אחרי מותו יברך?? והתשובה **במדרש תנחומא**, אמר רבי אבין כל ימיו של משה היה מבקש לברך את ישראל ולא היה מניחו מלאך המוות, מה עשה **נטלו וכפתו והניחו תחת רגליו** וברכן לפניו, וזה **"לפני מותו" - לפני מלאך המוות** שהיה מושלך תחת רגליו.

ונשאלת השאלה, מה העניין לברך את עם ישראל כשמלאך המוות מושפל לפניו?? ואולי בפשטות משה רבינו רצה שיתקיים **"ומלאך רע על כרחו יענה אמן"**.

אבל יש מדרש נוסף, א"ר מאיר הלך מלאך המוות אצל משה ואמר לו הקב"ה שלחני אצלך שאתה מסתלק ביום הזה, א"ל משה: לך מכאן!!! שאני מבקש לקלס להקב"ה שנאמר: **"לא אמות כי אחיה ואספר מעשי קה"**, אמר לו השטן: **משה!! למה אתה מתגאה?? הרי יש לבורא מי שיקלסוהו שנאמר "השמים מספרים כבוד קל"**, ענה לו משה, **ואני משתק אותם ומקלס אותו שנאמר "האזינו השמים ואדברה"**.

יכאן חוזרת השאלה הקודמת ומתחדדת ומתעצמת איך משה רבינו העניו מכל האדם **כך מתנשא ומתגאה!!!** ומשפיל את השטן כביכול מתוך גאווה ועוצמה??

והנה עוד מדרש שמעוני ל"ג, **"רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה"** זה משה שנתעלה על כל האדם, כיצד **אדם הראשון** אומר: אני גדול ממך **שנבראתי בצלמו של הקב"ה**, ומשה אומר לו: אותו כבוד שניתן לך ניטל ממך, אבל אני זיו פנים שניתן לי נשאר ככתוב **"לא כהתה עינו ולא נס לחה"**, נח אומר למשה: אני גדול ממך **שניצלת**

ונלמד מזה, שכל יהודי חייב להשתמש גם במידת הגאווה בכדי להצליח בעבודת ה', שבשעת ניסיון קשה שהיצר הרע מנסה להדיח ולהפיל אותך, בטענה שאתה אדם פשוט וחלש, אתה אזור אומץ מולו ותתנשא בגאווה עצומה ותרגיש בעצמך כאילו אתה משה רבינו או אברהם אבינו או אפילו יותר מהם, וממש לא שווה ולא ראוי וחמור מאוד ואסון גדול יהיה אם אפול חלילה כי אני ענק שבענקים מגדולי הצדיקים, ובשבילי נברא העולם ובשביל מעשה זה בלבד.

וכן היצר נותן לך ענווה מיותרת, באומרו חבל לך להשקיע, אתה סך הכל אדם פשוט, מה פתאום תתפלל בדביקות וכי רבן של כל ישראל אתה!!! או מדוע תשפיל עיניך כאחד הקדושים אשר בארץ!!! אתה אל תקשיב לו וענה לו בעזות דקדושה!!! **ואמור** לו: אני קודש הקדשים, אני רבן של כל ישראל, ובשבילי נברא העולם, אין עוד יהודי בעולם חוץ ממני, ולכן רק עלי מוטלת עבודת התפילה ועבודת הקודש, וחייב אני להתחזק בתפילה ועלי להתמיד בלימודי ולשמור את קדושת בנאמנות, ועלי חובה עצומה לקיים מצוות בהתלהבות, כי אני היהודי היחידי או היהודי הכי חשוב בעולם, ובעזרת ה' יתברך ככה נעשה ונצליח, וזכור "ולא יבוש מהמלעיגים עליו".

ואפשר להוסיף עוד שהעניו הגדול ביותר - כאשר עליו לעזור לשני יש לו להתהפך ולהתנהג בגאווה הגדולה ביותר בכדי להשתמש בכל עוצמתו לעזור לשני.

ולכן משה רבינו העניו מכל האדם התגאה לפני מותו על כולם, כי רצה לזכות ולקבל את הכוח לברך את עם ישראל, למרות שמשך 40 שנה השטן לא נתן לו לברך, עכשיו התעצם משה ובכוח הוא התנשא וקיבל את זכות הברכה.

וטהר לבנו – וזאת הברכה

דאג לו שיגיע מסריח לעבודה וכך דחוף יתקלח בערב ויהיה נקי ורענן, ותפילות ערבית שלו תהיה מתוך גוף נקי, פלאי פלאים לשם שמים, "דאגה מושלמת לזולת"!!!!

ולא להיות חלילה כאותו אחד שלא עצר לאסוף מכר בדרך לאותו מקום עבודה, כי דאג לבריאות של השני שילך ברגל כדי שלא ישמין, ועוד הוסיף לו תוספת מצווה בכך שגם

איש האלוקים – המשך

ואולי בדרך אפשר ממש, כשמלאך המוות השטן היה מונח תחת רגליו של משה, היתה לו שליטה על השטן ורק היה חסר עוד קצת, שזה לשחוט את המלאך המוות.

אבל את זה רק הקב"ה יעשה, כמו שאומרים ב"חד גדיא", אבל משה הגיע ל"ותחסרהו מעט מאלוקים" כידוע, ומצב זה הדגים לעיני כל ישראל עד כמה משה התעלה ל"ותחסרהו מעט מאלוקים", ועי' בפנים יפות שכתב בדומה.

יחי ראובן וזאת ליהודה – למה המתין עד סוף ימיו לתקן את ראובן ויהודה??

לא הזכיר את שבט שמעון אחרי שהזכיר את ראובן, וגם לא הזכירו אחרי שהזכיר את שאר השבטים???

וייתכן שבגלל הכלל שצריך ביי"ד גדול וחשוב יותר להתיר תקנה או גזירה של ביי"ד קדום, לכן משה לא הרגיש במשך כל שנות חייו שבכוחו להתיר את נידוי והקפדת יעקב.

אבל ברגע שראה שהצליח להכריע את מלאך המוות לגמרי שהיה מלאך המוות מונח ומושלח תחת רגליו, וסוף סוף משה רבינו הרגיש שיש בכוחו לברך את עם ישראל, אזי **בגאווה הרוחנית החיובית** לתועלת עם ישראל וכאמור לעיל, **התנשא מעל כל גדולי ישראל שקדמו לו בכדי להכניע את השטן** שעייכב בעדו כל השנים מלברך את עם ישראל, ובגבורתו הצליח לברך את עם ישראל ולהתיר את הקפדת יעקב מראובן ואת נידוי של יהודה, וגם לתקן את שמעון וכפי שיתבאר במאמר הבא.

עשרה נקראו איש האלוקים, אבל רק משה נקרא כן בסוף ימיו, כי בניגוד לאחרים שנקראו בשם "איש האלוקים" על ידי בני אדם, אצל משה רבינו בורא עולם קרא לו "איש האלוקים", וזה דווקא לפני מותו כי כתוב "הן בקדושו לא יאמין" מעם לועז בשם פי' קדמון. **ואולי** מאחר שמשה קיבל כינוי זה, השתמשו בכינוי לכל נביא וצדיק גדול כמו שראינו שאפילו תנא שחי מאות שנים אחרי הנביאים גם מכונה בתואר זה, כמו ששרים לרשב"י "איש אלוקים".

"יחי ראובן", חז"ל אמרו סנהדרין צ"ב שהתפלל על ראובן שיהיה לו חלק לעולם הבא, וכפי שכתב רש"י שלא יזכר לו החטא שבלבל והחליף יצועי אביו, ובפשטות כ"ז נצרך כי יעקב אביו הקפיד עליו לכן ראובן היה כמנונה לעולם הבא. **ובהמשך** כתוב "וזאת ליהודה", וכתב רש"י: סמך יהודה לראובן מפני ששניהם הודו על קלקול שהיה בידם.

ומוסיף רש"י: עוד פירשו רבותינו שכל 40 שנה שהיו ישראל במדבר היו עצמות יהודה מתגלגלים בארון מפני נידוי שקבל עליו בפרשת מכירת יוסף והירידה למצרים, שאם לא יחזיר את בנימין לאביו אזי "וחטאתי לאבי כל הימים", לכן טען משה רבינו מי גרם לראובן שיודה הלא זה יהודה, ובכוח טענה זו התיר משה את הנידוי מיהודה.

ונשאלת השאלה למה המתין משה כל השנים, ורק ביומו האחרון החליט להתיר את הנידוי?? וגם יש לשאול למה

מה עם ברכת שמעון?? – המשך

הייתה ע"י פנחס הלוי, בחטא שחטאו מעם ישראל עם בנות מואב שפנחס בקנאות קודש הסתכן להרוג את נשיא שבט שמעון שחטא, וגם שמלו את עצמם במסירות נפש במדבר, וגם שנלחמו עם בני ישראל כששבו 7 מסעות בסוף 40 שנה כפי שכתב רש"י פרק כ"ו בחומש במדבר.

מצד שני, שבט שמעון כש 24 אלף מהם ונשיאם בראשם חטאו בבנות מואב, הוכיחו להיפך שגם קנאותם הראשונה בשכם לא הייתה לשם שמים. **ולכן** הברכה הגדולה ביותר של משה הייתה להפרידו מלוי ומהקנאות שלא התאימה לשמעון, וכביכול החזיר את שמעון למצב הראשוני שלו שבו אמו התפללה עליו ואמרה "שמע ה'", וחיבר אותם לשבט יהודה, ככפופים לשבט יהודה, ולכן למרות ששמעון הוזכר רק ברמז בכל זאת יהודה הצעיר נכתב קודם, וגם **בשופטים** כתוב שיהודה יהיה בראש והמנהיג של השבטים, ושמעון בא לעזרת אחיו יהודה.

כתוב במפרשים, שכשמשה אמר "וזאת ליהודה שמע ה' קול יהודה" בזה **כלל ברמז את שבט שמעון**, וכפי שכתב האברבנאל ש"שמע ה'" אלו המילים בהם השתמשה לאה אימנו כשקראה לבנה שמעון. **ולמה** לא בירך אותם בהזכרת שמם במפורש כמו שהזכיר את שאר השבטים במפורש ולא בדרך רמז??

ואולי נבאר זאת על פי המדרש, שכתוב בילקוט שמעוני ששמעון ולוי השתנו והתאחדו בברכת יעקב שנאמר "שמעון ולוי אחים ארוור אפס כי עז", כי שניהם השתמשו **ביחד בקנאות** להרוג את אנשי שכם אשר טמאו את דינה, אבל **במהלך השנים התברר שיש הבדל משמעותי ביניהם**, ששבט לוי הוכיח פעמיים שהקנאות שלו הייתה באמת אך ורק לשם שמים, והוכחה הייתה בחטא העגל שהרגו את כל החוטאים גם ממשפחתם, והוכחה נוספת

אכן ראינו את עוצמת משה רבינו ביומו האחרון, ונשאלת השאלה למה אכן כוחו היה גדול יותר ביומו האחרון יותר מכל 40 שנה שהנהיג את ישראל?? למה אז לא הצליח לכופף את השטן שהפריע לו לברך ולתקן את עם ישראל??

והתשובה פשוטה, שכשמשה ביומו האחרון נחלש ברוחניות שנסתלקו ממנו שערי חכמה ומסורת, במקום להיחלש הוא "וילך" - התאמץ בכל כוחו להשפיע גם בשפלות המוחין שהיתה לו, וגם בנפילה העצומה שלו לא התייאש אלא התגבר כארי יותר מהרגלו וכתב 13 ספרי תורה ודרש את האזינו כמה פעמים עד שקיים בהם שהשירה תהיה בבחינת "שימה בפיהם", ולכן זכה משה רבינו דווקא במצב הזה להתעלות מעל כולם, ולהשיג את הדרגה "איש האלוקים" ולרסק את מלאך המוות ולהשפילו, כי מהנפילה שלא באשמתו עלה והתעלה מעל ומעבר להשגות אנושיות.

ולכן גם אנחנו להבדיל בין קודש לחול ובין אור לחושך, בכל מצב גם במצב עצוב וכואב וצורב של נפילה, נדע להתעלות ותיכף ומיד בכל הכוח ולא להתייאש, ככה ודווקא ככה נתעלה מעל למצופה.

מי גרם לראובן שיודה

להודות בפני אביו, כי ליהודה היה יותר קשה להודות, כי משופט הפך עצמו לנאשם, ואוי לאותה בושה ונפילה.

כתב רש"י: אמר משה, מי גרם לראובן שיודה? יהודה!! למרות שיהודה הודה לא בפני אביו, בכ"ז זה גרם לראובן

וטהר לבנו – וזאת הברכה

ללמדנו, שעלינו לקדש שם שמים למרות הקושי, כי מי שילמד ויתחזק ממעשינו זה יהיה לזכותנו בשעת צרה ובשעת דין.

וימת שם משה – תהליך פטירת משה רבינו

חרדה גדולה ועצומה. עד שהבורא הבטיחו "שמה לא תיכנס" אפילו לא לשנייה.

תראו כמה מפחיד שניה של גיהנום!!!

אבל בכל זאת למה בורא עולם הראה לו זאת?? למה נגרם למשה רבינו פחד מהגיהנום ברגעי סוף חייו??

ונראה שבורא עולם רצה ללמד אותנו: א. עד כמה יש לנו לפחד מרגע של גיהנום. ב. שגם במעלה רוחנית עצומה עדיין עד לרגע האחרון צריך יראת שמים ופחד מהגיהנום, כי היצר עד לרגע האחרון ממתין להכשיל בן אדם, ואדרבה דווקא בשנייה האחרונה הוא מנסה להכשיל, כפי שהכשיל את יוחנן כהן גדול מהחשמונאים המוכר לנו מנס חנוכה, ששימש 80 שנה בכהונה ולבסוף נעשה צדוקי רח"ל.

ולכן גם רבן יוחנן בן זכאי שחי 120 שנה והציל את עולם התורה כשהקים בעת החורבן את ישיבת יבנה וחכמיה, שכל הישיבות ועולם התורה עד לימינו חייבים את חייו הרוחניים לרבן יוחנן, וכפי שמספרת הגמרא ברכות כ"ח, גם רבן יוחנן בעת פטירתו בכה, ולשאלת תלמידו למה הוא בוכה?? ענה להם: כי לא ידע לאיזה שביל יקחו אותו, האם לגן עדן או לגיהנום, וכי על זה אין לבכות!! איזה יראת שמים עצומה!!! ואיזו ענווה הייתה לרבן יוחנן!!

ואומנם, גם משה רבינו וגם רבן יוחנן בפטירתו החזירו לכלל ישראל עד כמה יש לחשוש עד הרגע האחרון מהיצר הרע שמנסה בשנייה האחרונה להפיל אותנו לגיהנום, וגם עד כמה יש לנו לפחד מרגע של גיהנום.

יהודי יקר שביקרים, אם בכל זאת אתה מבני העליה שצברת שעות וימים ושנים של תורה ושעות של תפילה בדביקות, ושמרת על עצמך בשיא הקדושה, דע לך שאחרי תקופה ארוכה יכול היצר בפתאומיות או בשלבים של היחלשות שאפילו לא מבחינים בכך או שלא מבינים את חומרתן, והיצר בכוחו להתגבר ולהפילך ותשתעבד לו ועיניך כלות ולא תבין איך נפלו גיבורים???

אבל יהודי יקר אנא אל תמשך אחרי הנפילה, בבקשה עצור את הנפילה באיבה, ואל תתן ליצר להתיר לך את הנפילה, יש עדיין נקודת אור שתשמח כשזה עדיין בגדר איסור חמור שנורא ואיום ומחריד שאתה הגיבור הנודע נפלת בו, ומיד תקן עצמך לחלוטין, שתגדור כל הפרצות, ואל תבדוק האם יש פרצות יותר מידי כי זה גם עצת היצר, כי פעמים במהלך הבדיקה מוצאים פרצה ובודקים עד כמה גדולה היא ושם נופלים!!!!

לכן ברח מכל דבר האסור, החלט תחליט שזה מוקצה מחמת מיאוס!!! תקבע לוח זמנים קצר של 24 שעות בהם אתה מתחייב לא ליפול בשום אופן אפילו לא במשהו דק מן הדק!!! וכך תחדש עוד יום בהצלחה!! וככה בעזרת השם יתברך תצליח להתעלות חזרה מהנפילה, ואדרבה יהיה זה נפילה לצורך עלייה, שתתפלל מתוך "לב נשבר ונדכה אלוקים לא תבזה", ובעזרת השם תשובתך תתקבל לרצון ותחזור לקדושתך הראשונה אמון ואמן!!! ואין לך ברירה אחרת!! רק לבחור בדרך זו!!!! כי חייבים להמשיך להתעלות, להמשיך במרוץ של מי יעלה בהר ה', רק חזק ואמץ אמון ואמן.

"וימת שם משה עבד השם"

ולכן הוא עבד ה' לנצח ולתמיד עד סוף כל הדורות, ואכן לנצח נצחים הוא ממשיך לעבוד את בורא עולם.

פשוט מדהים!! אצל משה אין את המושג במתים חופשי, הוא אדם שאין דומה לו, "איש האלוקים" שכל רגע עובד את בורא עולם גם לאחר מותו בלי הפסקה ולנצח.

ולכן כתוב בגמרא סוטה י"ג "שכשם שלמטה עומד ומשמש כך גם למעלה הוא עומד ומשמש" ומלמד זכות עלינו לנצח.

האמת רעיון יפה זה זכיתי לחדש בזמן מדהים, כאשר ביום שישי האזינו חזרתי מתלמודי, ויהודי יקר עצר את רכבו ולקח אותי לבייתי, ולפתע אמר לי שהוא יתעבב 2 דקות, כי הבחין ביהודי בכיכר שהיה זקוק לעזרה כי רכבו כבה, והוא עשה סיבוב נוסף בכיכר, אבל ראה שכבר אחר עצר לטפל ברכב, הוא הצטער ואמר בכאב: אוי חבל שהפסדתי את המצוה.

במדרשים כתוב, א"ר יצחק הייתה נפשו של משה מתקשה לצאת, והיה משה משוחח עם נפשו, כי פחד על שביקש מלאך המוות לשלוט בו, ענתה לו: לא יעשה הקב"ה כן, כי הבטיח לך בפטירת אהרן שתיפטר כמוהו בנשיקה ולא ע"י מלאך המוות, וזה "הצלת נפשי ממות".

ממשיך משה ואומר: אולי מבקשים לדחות אותך נשמת לגיהנום, א"ל "הצלת נפשי ואת רגלי מדחיי", שאל משה: ולהיכן את עתידה להלך?? ענתה הנשמה "אתהלך לפני ה' בארצות החיים" אז נתן לה רשות. **ובעצם** כתוב במדרש רבה י"א ה', שכשבורא עולם הראה לו את ארץ ישראל הראה לו גם את כל צדיקי הדורות וגם הראה לו את הגיהנום, וברגע שראה משה את הגיהנום, אז התחיל לפחד אולי הוא הולך לגיהנום!!

והדברים מפליאים, למה חשש משה רבינו מהגיהנום?? וכי עד כדי כך???

אלא ייתכן שהיות והוא היה מופתע מהתנגדות בורא עולם להכניסו לארץ, לכן כשראה את הגיהנום פחד אולי הראו לו גם את הגיהנום כי אולי בזה הוא גם יופתע ויוכנס אפילו לרגע קטן לגיהנום, אפילו בכדי לראות אולי את הרשעים הנמצאים בה או כל סיבה אחרת, וזה גרם לו

וזהר לבנו – וזאת הברכה

אמרת לוי, לא הפסדת מצוה!! המצווה שלך!! כי כוונה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ובפרט שגם עשית מעשה בכדי לקיים את המצוה, ואז בדיוק התחדש לי חידוש זה, והוא ואני הרגשנו סיפוק, כי הרגשנו שמעשינו רצויים לפני בורא עולם.

וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה

ובזכות התגברותו זו, זכה ל"והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה".

שלמות שאפרים ומנשה נולדו וגדלו בארץ טמאה וחיו כנסיכים בין ילדי השרים הגויים הטמאים ביותר, בכל זאת הם שמרו על קדושתם כאילו גדלו עם יעקב אבינו ועם כל משפחת בני יעקב הקדושה, ולכן זכה יוסף הצדיק ובצדק שלא עורר שוב את קנאת האחים שממנו יצאו 2 שבטים, כי עבודתו ועבודתם הייתה כפולה במאמץ ובסיכון, ולזה כל השבטים הבינו שמגיע להם ביושר.

איפה יוסף עשה נגיחות?? ובאיזה קרניים??? ואולי הכוונה שבשעת הניסיון עם אשת פוטיפר, יוסף הצדיק עצר את עצמו ברגע האחרון למנוע עצמו מטומאה על ידי שנעץ את ציפורניו בכל הכוח, וזה בוודאי היה נגיחה עצומה יותר מנגיחה של שור.

וזה מנגח את העמים הקמים עלינו, ואת האפסים שבארץ שמטמאים את גופם, כי כוח הקדושה כוח ההתגברות בכל הכוח על הטומאה זה הכוח שלנו להשבת אויב וכוחות הרשע עד עצם היום הזה.

תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו

המתנזר מטומאה, בכל זאת יוסף הצדיק לא חטא!! וגם יוסף הצדיק מעולם עד סוף חייו הוא לא שנא אותם!! ולא נהג כנקמה לרדת מדרכם, כמו שיש צעירים שסבלו בבית כנקמה הם יורדים מהחינוך שקיבלו בבית, ולכן יוסף שרק עלה והתעלה עוד יותר מעליהם הפך ל"קדקוד אחיו".

מה הכוונה "ראש יוסף"? ומה הכוונה "קדקוד נזיר אחיו"? ממתי יוסף היה נזיר???

ואולי הכוונה שלמרות שהיה מסלסל בשערו שגירה בו יצר הרע, ולמרות ששנאו אותו אחיו, שריחקו אותו כנזיר

ויבכו בני ישראל את משה

וכל הזמן יתנהגו כאילו הוא חי איתם, ולכן בכוונה לא בכו עליו, בכדי להמחיש לעצמם את החיזוק שקיבלו על עצמם. שמה רבינו חי ולא מת וככה לא יגיעו להשחת תשחיתון.

אבל לזכרים לומדי התורה זה לא הצליח, כי היות והם למדו תורה ממשה רבינו, הצימאון לדברי התורה של משה חתך בעומק ליבם, והבכי היה כמאליו, לא היה שייך לעצור אותו, ובפרט שנשכחו מהם 3000 הלכות בפטירת משה אז הם הרגישו בחדות את פטירת משה רבינו.

ודק לנקבות שלא חשו את חסרון התורה לכן לא בכו, כי הם נשארו ברצון להרגיש שמשה חי ולא להגיע ל"אחרי מותי השחת תשחיתון".

וכך הדברים יצאו מושלמים, שהאישה חיזקה את הבעל שיתנהג בצדקות כאילו משה עדיין חי, ואילו הבעלים בכו וחשו בחיסרון משה וכך הסכימו בשמחה לקבל הנהגת יהושע שיעזור להם למלאות את החלל התורני שנוצר עם פטירת משה רבינו.

וכן הדברים אמורים כלפי פטירת יעקב, היות וידעו שהגלות תתחיל עם פטירת יעקב, לכן שבת לוי טענו שיעקב לא מת, וככה לא יתחיל השעבוד אלא ימשיכו ללמוד כפי שהיה בחיי יעקב אבינו, ולכן שבת לוי לא הקשיבו לפרעה בתחילת השעבוד אלא המשיכו ללמוד, כי מבחינתם יעקב חי ואין פרעה יכול לשעבדם כלל.

ללמדנו, שלעולם יש להשתמש בכוח הדמיון לחיובי ולהחיות דברים בכוח הדמיון, וכמו שמצאנו שתכלת שבציצית דומה לים וים לרקיע וכו', כי כוח הדמיון עוזר להתחזק ולהתעלות בתורה ויראת שמים.

כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו, יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל

וכפרש"י שמתוך שפרסמה הכתוב זה הוכיח שזה היה מקרה בודד וחריג.

והיות והם גרמו שעם ישראל לא יפגום אלא ינצרו ברית, לכן במידה כנגד מידה הם מלו את עצמם במדבר למרות הסכנה של רוח צפונית שלא נשבה לישראל, כי חשבו שלא

כתב רש"י, ואילו אצל פטירת אהרן כתוב "ויבכו אותו כל בני ישראל", ומבאר רש"י שהיות ואהרן היה רודף שלום, לכן בכו עליו בין הזכרים ובין הנקבות, אבל על משה רק הזכרים בכו ולא הנקבות!!

והדברים לכאורה צריכים עיון, וכי על משה אין הנקבות צריכות לבכות, הרי הוא עשה ניסים ונפלאות והוציא אותם ממצרים וקרע להם את היס, ודאג להם למזון ולשליו, וגם המן ירד בזכות משה וכתוב במדרש שיחד עם המן מצאו תכשיטים ובשמים לנשים.

וגם משה נתן את התורה לעם ישראל והנשים ראו את בעליהם שחזרו אנשים טובים ואיכותיים יותר אחרי קבלת התורה ולימוד התורה, וזה הכניס להם אורה יהודית קדושה בבית שזה שיא השלום בית, ואם כן גם על הנשים היה לבכות מרה על פטירת משה רבינו כמו שבכו הזכרים על פטירת משה רבינו???

והנה בגמרא סוטה י"ג יש דעות שמשה רבינו לא מת, וכן יש דעות שיעקב אבינו לא מת, והדברים אינם מובנים בפשטות שהרי כתוב מפורש בתורה שהם מתו, אז מה אם כן כוונת הגמרא???

אלא ייתכן שעם ישראל ידע את נבואת משה שאחרי מותו עם ישראל ישחיתון ויעשו הרע בעיני השם, ולכן חלק מעם ישראל החליטו שאצלם משה רבינו לא מת אלא הוא חי,

שבת לוי כאמור חי בתחושה שיעקב אבינו לא מת ולכן אין שעבוד, וכך שמרו ולמדו את אמרות ה', וזה עזר לכל עם ישראל במצרים לפחות שישמרו ולא לפגום בברית.

ואכן לא היתה זנות בעם ישראל למרות שהיו במ"ט שערי טומאה, חוץ מאחת, היא שלומית בת דברי משבת דן

וַיִּהְיֶה לְבָנוּ – וְזֹאת הַבְּרָכָה

הם במסירות נפש המשיכו לעשות ברית מילה כל 40 שנה, ולא פקפקו בבורא עולם למה מתו מבניהם ולמה לא נעשה להם נסים, אלא הם קיימו בפשטות "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", ובזכות המסירות נפש והתמימות זכו ל"יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל.

ייתכן שבדבר שהועילו לציבור בזה יכשלו הם ובניהם, ואכן יש דעות שלהם כן נשבה רוח צפונית,

אמנם דעת הספורנו שלהם גם לא נשבה רוח צפונית, ואכן הם מסרו נפשם למות, כי רבים מהם מתו, ואף על פי כן

וזאת הברכה – כולם עולים לתורה

ועלינו לדעת ולזכור שעל כל ברכה שברך משה הוא התפלל, ואכן בתהילים יש 11 מזמורים שאמרם משה על 11 ברכות השבטים, וזה מתחיל מתפילה למשה איש האלוקים **תהילים צ' – ק"א** עד מזמור לתודה כולל.

ויש במדרשים מחלוקת מה קדם למה, האם התפילות קדמו לברכות או הברכות קדמו לתפילות, ובפשטות לפני ברכה צריך תפילה בכדי שהברכה תתקיים, אבל גם אם נאמר שהתפילות היו אחרי הברכות במקרה של ברכות משה זה מובן, כי קדם לברכות שירת האזינו ושימה בניהם וזה כוחו גדול מאוד, וכפי שהעיד משה שלא דבר ריק הוא מכס, ולכן יכול היה משה לברכם גם קודם התפילה.

בשמחת תורה הציבור ואפילו הילדים הקטנים עולים לתורה בשמחת תורה, וקוראים שוב ושוב את ברכות משה, עד אחרון העולים, כי כך מתקיים "**שימה בניהם**" גם בברכות משה.

וייתכן שכל זה בזכות שמשה רבינו קיים בשלימות את מצות הבורא "**ושימה בניהם**" בשירת האזינו, לכן זכה וזכינו שאת ברכותיו שהם דבריו האחרונים שבהם נפרד מעם ישראל, גם בזה יתקיים "**שימה בניהם**".

ומשה רבינו שהשתוקק במשך 40 שנה לברך את ישראל ולא הצליח כי השטן הפריע לו, אז עכשיו הוא מתענג מאוד, על שברכותיו בסוף חייו חרוטים בפנינו לדורי דורות.

ואולי יש עניין לקרוא בשמחת תורה את המזמורים הללו שאמרם משה בעת הברכות, אך לא שמעתי כן מעודי, ואשמח למקורות.

ויקבר אתו בגי מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

היום כוחו גדול מבעבר, ואין כוח להילחם כנגדו, **דע** לך שגם כוח הקדושה משתנה, שקברו של משה מתוקן מששת ימי בראשית, שזה לעומת זה ברא אלוקים לכל הדורות.

ולמה לא?? **ואולי** כי היצר הרע של בעל פעור משתנה כל הזמן, ולכן גם מקום קבורת משה כל הזמן מחליף מקום ומצב ככוח נגד לטומאה, אז אל תאמר שהיצר הרע של

לכן גם אנחנו מיד מתחדשים בכל שנה מחדש בקריאת התורה, מ"בראשית", ככה נחדש את כוח התורה שיגן עלינו מכל הניסיונות המתחדשים ובאים לעולם, שבכוח התחדשות התורה נצליח לעברם בהצלחה אמן ואמן.

אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך

ומשטחים עד בלי סוף, והכל אצלם פאר והדר כמעט בלי מאמץ מצד מנהלי המקום??

כשיש חובב עמים, דהיינו שכוח הגויים והטומאה גדול יותר ומצליח יותר מהקדושה בעולם, צריך יותר להתאמץ בתורה ולכתת רגלים.

ענה לו החזון אי"ש שזה חסד של בורא עולם, כי אתה והדומים לך שרצים ומתאמצים להתרים יהודים בכל העולם עבור מוסדות תורה, הרי שאתם מפיצים דבר ה' בעולם, אבל האוניברסיטאות יש שקט, לא שומעים כמעט עליהם, וככה לא מתחלל שם שמים בגללם.

כמו הסיפור, שהרב מפוניבז' זצ"ל שאל את החזון אי"ש למה הוא צריך לכתת רגלים ולהשפיל את כבודו עד לעפר בכדי להשיג כסף למוסדות תורה ואילו לאוניברסיטאות אנשים תורמים בנינים על גבי בנינים קמפוסים ענקים

ללמדנו, שכגודל המאמץ כך גודל קידוש השם, וגם בעת הסתרה עדיין בורא עולם נותן לנו כוח לפרסם שמו ברבים, נכון, בדרך קשה, אבל אפשרית!! וגם נלמד כלל חשוב שמלמד אותנו החזון אי"ש, שהיא הסתכלות אמיתית של דעת תורה, והוא להוציא מכל רע את העוקץ ולהפכו לחיובי ולטוב.

שמרו אמרתך ובריתך ינצרו, יורו משפטך ותורתך, ישימו קטורה, ברך ה' חילו

אבל שימו לב שלפני ה"ישימו קטורת באפך" צריך "שמרו אמרתך" וצריך "בריתך ינצרו" וזה גם קודם הפצת תורה וחיוזק העם "יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל", וכוח המצוות והקדושה והפצת התורה הם אלו שנותנים את הכוח המיוחד שיש בקטורת, וגם לתוצאה של "ברך השם חילו" שזה עשירות.

שבת לוי שלמד תורה כל שנות גלות מצרים ושמרו על רצף של ישיבה בעם ישראל כהמשך של האבות הקדושים עד למתן תורה בלי הפסק כלל, וקיימו מצוות במסירות נפש במצרים, וגם עשו ברית מילה כשהיתה סכנה מוחשית כי במדבר לא נשבה רוח צפונית, לכן כמו שפ"י רש"י ראויים הם "שיורו משפטך ליעקב".

וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש

במצב של קצת מים עין מים שזה מעיין קטן, שזה משל למצב שעם ישראל בגלות, זו גדלותו של העם היהודי וזה מקדם אותו אל הגאולה ואל ארץ ישראל המושלמת בקרוב אמן ואמן.

יתכן אולי לפרש בדרך דרש את הפסוק הזה, שכאשר עם ישראל מחליט במצב שהוא בטוח וטוב לו – דהיינו לא במצב של גלות, לשבת "בדד מהגויים" ומתרבותם ודבקים בדרך ישראל סבא, וגם ואפילו כשהוא "עין יעקב" – דהיינו

שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך

של יששכר והם יושבים ועוסקים בתורה, לפיכך הקדים זבולון ליששכר שתורתו של יששכר ע"י זבולון הייתה.

כתב רש"י, זבולון ויששכר עשו שותפות, זבולון לחוף ימים ישכון ויוצא למסחר בספינות ומרוויח ונותן לתוך פיו

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

וראיתי תירוץ נפלא שכתב הגאון רבי **יעקב קמניצקי** זצ"ל, שהרי כל עובר לומד תורה מפי המלאך, ואם כן זבולון בעולם הבא ייזכר במה שלימדו המלאך במעי אמו. **ולפי** דבריו אפשר לתרץ לשון רש"י, שאכן זבולון עוסק במסחר ויששכר יושב ועוסק בתורה, אבל בעולם הבא "הם - שניהם ישובו ויעסקו בתורה". **ובפשטות** כוונת רש"י שעל יששכר לפנות מזמנו ולדאוג שימצא לזבולון זמן, וגם זבולון העשיר בעצמו חייב למצוא זמן פנוי ללמוד בחברותא עם יששכר גם בעולם הזה.

נשאלת השאלה, הרי רש"י דיבר על פועלו של כל אחד מהם בלשון יחיד מדוע בהמשך כתב "והם יושבים ועוסקים בתורה", היה לו לכתוב והוא יששכר יושב ועוסק בתורה, שהרי זבולון יוצא למסחר???

עוד ראיתי ששאלו האחרונים, **מה יעשה זבולון למעלה בשמים הרי לא למד תורה**, והרי למעלה בשמים זו ישיבה של מעלה ואין דבר אחר בו חוץ מלהתענג על התורה???

ואין לכם מושג באיזו אהבת תורה וחשק לימודים ילמד יששכר את זבולון שתורם לו, הרי יששכר ירצה להטעים את הלימוד על זבולון שתורם לו, שידע על מה הוא תורם ויעריך את חשיבות התורה שתורם לה מכספו, וזה לימוד באיכות גדולה מאוד בחשקת התורה ובסבלנות אין קץ, ואכן מומלץ לחדש דבר כזה מושלם בעם ישראל שהתורמים ילמדו עם התלמיד חכם שתורמו לו באופן אישי כך שירגישו את הקשר באמת ושניהם יצמחו לתפארת עם ישראל.

שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך

שלך הפרטי, ולכן זבולון כשאתה הולך לפרנס את יששכר, עליך לזכור שהבית שלך קודש!!

ועליך לצאת לשוק אבל אתה חייב לשמור על קדושתך, כי הבית שלך קודש, בית של תורה!! **ובבית של תורה חייבים להתעלות ולא לשקוע בגשמיות ותאוות חלילה.**

ללמדנו, שתמיכה בלומדי תורה זה לא פטור גורף מעול תורה ומצוות כגויי הארץ שנותנים כסף לכומר והוא מוחל להם על כל הרציחות והפשעים שעשו, אלא אדרבה זה מקפצה ודחיפה לחיות בבית של תורה ולהתעלות בעבודת השם אמן ואמן.

זבולון שמח בצאתו, כי למרות שהוא עוסק בגשמיות ובמסחר, בכל זאת אצלו המסחר שלו זה כמו תשמיש קדושה, שמחזיק את יששכר שלומד תורה בזכותו.

אבל, גם הלימוד של יששכר בבית מדרש לא נחשב מקום זר לך זבולון, אלא זה נחשב שהוא לומד "באהליך", בבית

עם נושע בה' מגן עזרך חרב גאותך ויכחשו איביך ועל במותימו תדרך

וכדברי העמק דבר הנ"ל, שלעתיד לבוא ננצח בלי צורך במלחמה, כי בורא עולם ייתן פחד עצום לכל הגויים, וכך כולם ירצו להתקרב לבורא עולם, ולא רק להתקרב אלא גם ביחד ובאחדות להתקרב באגודה אחת.

ונשאלת השאלה, אם כן מה עם היהודים?? מה עם הצדיקים שעוד לפני **ותן פחדך** היו יראי שמים ונלחמו לשמור על קדושת השם?? וכי גם הם ישתוו לאגודה אחת??

ועל זה עונים בתפילה "ובכן תן כבוד ה' לעמך, תהילה ליראך ותקווה טובה לדורשיך, ופתחון פה למייחלים לך", דהיינו שלנו היהודים הצדיקים יהיה כבוד, ולנו יהיה פתחון פה, שאנחנו נתגאה על כל הגויים כי אנחנו היינו יראי ה' בעבודה עצמית בזמן של גלות וניסיונות קשים.

ולכן למרות שכולם יהיו באגודה אחת לעשות רצון אבינו שבשמים, בכל זאת לצדיקים יהיה כבוד כי אנחנו נהיה בראש, ואנחנו נהיה קרובים יותר לבורא עולם והם שלא השקיעו קודם ישראו רחוקים יחסית.

וכולם יבינו שמגיע לצדיקים ולישרים לשמוח, כי טרחו כל חייהם, שכשכולם חטאו הם מסרו נפש, לכן עכשיו הם ישמחו שמחה נצחית לעולמי עד, ומגיע להם כבוד אמיתי ומעמד עליון גבוה לעולמי עד ולנצח נצחים, ואין יהודי שלא ירצה להשקיע במעמד חשוב ונצחי!!! אז קדימה!!!

לכאורה קשה לומר על עם ישראל את המילים "חרב גאותך" כי על עשיו כתוב "על חרבך תחיה", אבל היהודים רחוקים הם מחרב ושפיכות דמים, וגם כשנאלצים לנקוט בכוח הזרוע זה ממש לא גאוה עבורם???

אלא מבואר בספר **העמק דבר**, שהכבוד הגדול לעם ישראל הוא שיהיו יכולים להגן על עצמם בלי שפיכות דמים כי אם בהשגחת בורא עולם, כמו שהיה ביעקב אבינו שניצל מלבן ומעשו הרשע בלי שפיכות דמים.

כי ה' הטיל פחדו על לבן, או שנתן לעשיו פתאומית אהבה גדולה ליעקב, וכן בכל דור יש עניינים כאלו, וככה אנחנו דורכים על במות גדולתם שאינם יכולים לעשות לנו שום רעה, וכל האופנים הם בהשגחת בורא עולם לפי צדקות האדם ומעשיו, והצד השווה שבהם שכולנו נושעים בה'.

וכמו שלפני כ-30 שנה השלטון באירן היו ידידי כל היהודים ופתאום זה התהפך לרעה, וכך בורא עולם יכול שוב להפוך את המצב לטובה בלי קרב ומלחמה, שאירן שוב יהיו ידידי אמת של כל עם ישראל בכל מקום שהוא.

ויש בזה חידוש שהתחדש לי בעזרתו ית' ביום כיפור!! על קטע התפילה בשמונה עשרה "ובכן תן פחדך ה' אלוקינו על כל מעשיך וייראוך כל מעשיך, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם".

*ויעל משה

למרות שבירך כל שבת בנפרד **כאן כביכול הוא איחד את כל ה-12 שבטים לאחד**, כי מאוד היה חשוב למשה רבינו **להיפטר מהעולם בסימן של אחדות ישראל.**

והנה את קברו של משה רבינו לא ימצאו כי בורא עולם הסתיר אותו, והנה אם יש 12 מדרגות לפני מערת קבורת

שאלני ידידי הרב שרון שושן ני"ו מעפולה האם יתכן 12 המדרגות שהיו לפני משה קודם פטירתו זה כנגד 12 השבטים??

עניתי לו שאכן כתוב בגמרא בסוטה יג' שמשה רבינו עלה אותם בפסיעה אחת, ואם כן לפי החידוש הנפלא של ידידי זה מובן להפליא, שמשה רבינו כשעלה לפטירתו מן העולם

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

מדרגות נוצרו במיוחד לרגע פטירת משה רבינו, לסמל על אחדות עם ישראל, ומיד לאחר מכן נעלמו המדרגות, ועל כן קבורת משה נעלמה לחלוטין מבשר דם ואין כל רמז ודרך למוצאו כלל.

משה אם כן לכאורה יהיה פשוט מאוד למצוא את פתח המערה, כי נחפש איפה יש הר עם 12 מדרגות!!
אבל היות ולא מוצאים את ההר ולא שייך למצוא את ההר סימן שאין כבר את ה-12 מדרגות, וכל כך למה?!? כי ה-12

ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה

אך התשובה פשוטה היא, שלא כתוב שמשה רבינו משקיע את בעל פעור כל שנה ושנה, אלא בעל פעור מעצמו כשרואה את קברו של משה רבינו נבהל ושוקע מעצמו עד מקום בו הטמינו משה עוד בחייו.

ומלבד זאת ברור שיש קדושה בקבר צדיק גם אם נשמתו כולה נמצאת בעולם האמת, שהרי אפילו מטה אלישע החיה מתים, וכל שכן קבר שבו טמונים עצמות הצדיק בוודאי יש בהם קדושה, ובפרט שכל גופו של משה היה משועבד לבורא עולם בוודאי יש בהם עוצמה גם לאחר פטירתו.

ואכן מפורש ברש"י בפרשה "כי שם חלקק מחוקק טמון" שבני גד ביקשו נחלה ליד קבר משה רבינו כי בוודאי יש קדושה והשפעה טובה בקברו של משה רבינו גם כאשר לא נודע בדיוק מקום קבורתו המדויק אלא אזור מקום קבורתו, כי קברו של צדיק משפיע על כל האזור.

כתוב בספרי: ויש אומרים שאפילו משה בעצמו לא ידע את מקום קבורתו, שנאמר "ולא ידע איש את קבורתו" ואין איש אלא משה שנאמר "והאיש משה ענו מאוד".

ומסביר המשך חכמה שהכוונה שמשה רבינו שאפילו בחייו היה איש אלוקים כולו דבוק בבורא עולם, על כן לאחר פטירתו נשמתו נפרדה מהגוף ומיד דבקה לחלוטין בבורא עולם, כך שלא היה בו שום זכר לגוף ולגשמיות, וזה הכוונה "ולא ידע איש את קבורתו".

אומנם מצאנו בתוספות בסוטה יד' בשם מדרש אגדה שבכל שנה ושנה בעת שחטאו ישראל בבנות מואב באותו פרק בית פעור עולה למעלה כדי לקטרג ולהזכיר עון וכשהוא רואה קברו של משה חוזר ושוקע שמשה רבינו שקעו בקרקע עד חוטמו וכל שעה שעולה חוזר ונשקע למקום ששקעו משה רבינו, ולפי זה עולה לכאורה שכוחו של משה נמצא גם בקברו ולא רק בנשמתו.

משה לא ידע את מקום קבורתו?!? משה נכנס לארץ ישראל בחייו!!!

כך שכשמשך קס מקברו לא ידע מה קרה לעם ישראל ולכאורה הוא חזר להיות כבימי חייו, כי זכרונו מהמלאכים לא היה ממה שראה אותם בעולם האמת אלא מתקופת מתן תורה, וגם משה טען מה יום מיומיים שאני מבוקש לפני בורא עולם, ולכאורה בעולם האמת היה כל הזמן קרוב לבורא עולם, ומה אם כן לשונו מה יום מיומיים?!? **אלא** שחזר לחיות ממש בניתוק מוחלט למה שהיה בעולם האמת, כי נשמתו הייתה מנותקת לגמרי מגופו, ולכן גם בחזרתו לחיים ברגעים אלו יתכן שלא התחברה נשמתו לגוף אלא רק כבימי חייו בלבד, ואכן כמו בימי חייו הקודמים זכר את המלאכים רק מתקופת מתן תורה, וגם אז משה היה נקרא אל ה' כפי שמופיע בתורה, **אגב** נראה מכאן שצערם של חיים רק חיים יכולים לראות ולהבין מתוך השקפתם של אנשים חיים, כי בעולם האמת מה שנראה לאדם בעולם הזה רע שם זה נראה טובה של ממש, ולכן היה צורך להקים את משה והאבות חזרה לחיים ולא לבקש מנשמתם שיפעלו למעלה בשמים, כל זה כתבתי בדרך אפשר ועדיין יש צורך לעיין בכל זה, ואדרבא אם יש צורך להוסיף או לתקן אשמח מאוד.

ואומנם יוצא חידוש גדול כאן שמשה רבינו זכה להיכנס בחייו לארץ ישראל ולהגיע למערת המכפלה וגם להגיע לירושלים למקום המקדש, ואומנם מצד אחד משה רבינו בכה מרורות על חורבן הבית ועל גלות עם ישראל, ומתוך צערו ויגונו העצום לא שם ליבו לשמוח על שזכה להיכנס סוף סוף לארץ ישראל, אך מצד שני הבין את התועלת שהייתה בכך שלא זכה להיכנס יחד עם בני ישראל לארץ ישראל, כי רואה ונוכח שבורא עולם נתן את חמתו על עצים ואבנים ולא כילה חלילה בחמתו את שארית ישראל וכדברי המדרש, ואם כן זכה משה רבינו גם להיכנס בחייו לארץ ישראל וגם לראות בעיניו את התועלת בכך שלא נכנס בזמן שביקש להיכנס ולא הורשה.

כאמור קודם בדברי המשך חכמה, בביאור דברי הספרי שמשה רבינו לא היה לו חיבור לגוף בחייו וכל שכן לאחר פטירתו וזה הכוונה שמשה לא ידע את מקום קבורתו – כי היה מנותק לחלוטין מגופו, וקצת היה תמוה לי מדוע צריך לנטות לפשט זה, ולא לפרש כפשוטו שהקב"ה העלים גם ממשה את מקום קבורתו, אלא יתכן והדברים פשוטים שאם ה' מעלים מנפטר את מקום קבורתו ממילא נשמתו מנותקת מהגוף.

אומנם מצאנו שנשמתו של משה ידעה את מקום קבורת גופו, שהנה כתוב במדרש רבה איכה הקדמה פסקה כד' שאמר ה' לירמיהו לך וקרא לאברהם ליצחק וליעקב ומשה מקבריהם שהם יודעים לבכות, אמר לפניו רבש"ע איני יודע היכן משה קבור, אמר לו הקדוש ברוך הוא לך עמוד על שפת הירדן והרם קולך וקרא: בן עמרם בן עמרם עמוד וראה צאנך שבלעום אויבים, עמד ירמיהו על שפת הירדן וקרא בן עמרם בן עמרם עמוד!! הגיע זמן שאתה מבוקש לפני הקב"ה, אמר לו מה היום מיומים שאני מבוקש לפני הקב"ה? אמר לו ירמיהו איני יודע, הניחו משה והלך אצל מלאכי השרת שהיה מכיר אותן משעת מתן תורה אמר להם משרתי עליונים כלום אתם יודעים מפני מה אני מתבקש לפני הקב"ה, אמרו לו בן עמרם אי אתה יודע שבת המקדש חרב וישראל גלו, והיה צועק ובוכה עד שהגיע לאבות העולם, מיד אף הם קרעו בגדיהם והניחו ידיהם על ראשיהם והיו צועקים ובוכין עד שערי בית המקדש.

ובראותי מדרש זה, ראיתי ראייה ברורה לדברי המשך חוכמה, שאכן נשמת משה רבינו ידעה את מקום קבורתה, רק שנשמת משה הייתה מנותקת לחלוטין מהגוף, עד כדי

* כוח תפילת רבים על קבר משה רבינו היה מונע את הגלות

משה רבינו. וכפי שהגמרא שם אומרת עמדו למעלה נדמה להם למטה למטה נדמה להם למעלה נחלקו לשתי כיתות אותן שעומדים למעלה נדמה להן למטה נדמה להן למעלה לקיים מה שנאמר ולא ידע איש את קבורתו,

כתוב בגמרא סוטה יד' על פי גרסת הגהות הב"ח שהקב"ה לא רצה שעם ישראל יתפללו בקברו של משה שיתפלל עליהם שיתבטל גזירת הגלות, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מחייהם, ולכן הסתיר הקב"ה את קברו של

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

דק קשה, שהרי **במדרש** רבה שהבאנו קודם מפורש שירמיהו הקים את משה מקברו והלך עמו לקברי אבות ויחד הם התפללו על גלות עם ישראל, ובכל זאת עם ישראל הלך לגלות!! ואם כן מה היה מוסיף אם עם ישראל היו מתפללים על קברו של משה שיגן בעדם בתפילה לה'!!

אלא נראה שאם רבים בתפילתם על קברו של משה היו מעוררים את משה רבינו שיתפלל על עם ישראל, הרי שתפילת משה הייתה עוצמתית פי כמה כי היא באה מכוח תפילת ציבור!! ותפילת ציבור כוחה יפה יותר מתפילת משה ושלושת האבות הקדושים שקמו במיוחד לתחייה והתפללו ובכל זאת זה לא מנע את הגלות, ואילו התעוררות מכוח תפילת ציבור הייתה מועילה!!!

ונלמד מזה עד כמה כוחה של תפילת רבים, ונזכור להקפיד תמיד על תפילה במניין גם בבין הזמנים ובימי החופשה, ונדע בתשעה באב עד כמה עוצמתי הקינות שנאמר בציבור, שכוחה הרבה יותר מקינות הנאמרות ביחידות!!!

ובורא עולם יאמר לצרותינו די ויגאל אותנו מגלות זו שנמשכה אלפי שנים, ואנחנו בשם השם נזכיר ומאמינים בכל יום שיבוא, ובורא עולם יתן למיחלים לו תקווה טובה, ובקרב נזכה לביאת גואל צדק אמן ואמן.

למה הקב"ה א"כ אמר לירמיהו להעיר ולהקים את משה ואת האבות??

ב. דווקא בזה מתחדד עד כמה עוצמתי תפילת רבים של עם ישראל שכוחו רב יותר מתפילת האבות ומשה רבינו יחד במקום בית קדשי הקדשים, ואם כן נדע להשקיע בתפילה בציבור כראוי, ונשתדל תמיד להתפלל במניין, ובציבור גדול יש יותר כוח ועוצמה לתפילה.

תשובה א, נראה לתרץ שלמרות שלא נגאלו ישאל מיד בכל זאת אין התפילות הולכות ריקם, אלא מועילים לעם ישראל בכל זמן הגלות, וכפי המשמעות שהקב"ה אמר לרחל אמנו כששמע את קולה, "מנעי קולך מבכי כי יש שכר לפעולתיך ושבנו בנים לגבולם".

הקפות – והקפות שניות

והנה אנחנו מחזירים כביכול באותו מטבע, וכביכול **ב14** הקפות אנחנו ממשיכים את סוכות שבו הקרבנו **14** כבשים כל יום כנגד עם ישראל, כי ברצונו להחזיר אהבה להקב"ה שאנחנו כביכול ממשיכים את חג הסוכות.

ויתכן שלכן עושים עוד **7** הקפות שניות במוצאי שמחת תורה בכדי להראות לבורא עולם שלמרות שבשמחת תורה עשינו **14** הקפות כהמשך לסוכות כלפי מספר קורבנות הכבשים, אבל אנחנו רוצים גם לחדד בהקפות שניות את **7** כבשים שהקריבו בשמחת תורה החג החדש והמיוחדת.

ובעצם בהקפות שניות שעושים דווקא במוצאי החג, רצונו לבטאות שרק מעכשיו כביכול נגמר אצלנו סוכות ורק מעשיו אנחנו מתחילים את שמחת תורה שתמשך כל השנה, וזה כביכול התוספת שאנחנו מחזירים להקב"ה כתודה ובשמחה, כנגד התוספת שהוסיף לנו עוד יום.

באמצע ההקפות התחדש לי בס"ד חידוש נחמד, מדוע עושים **14** הקפות דהיינו **7** בלילה ועוד **7** בבוקר, וגם למה דווקא על שמחת תורה אומרים שמיני עצרת "החג הזה"?

והתשובה היא כי חג שמחת תורה זה חג כמו הפתעה ותוספת, וכלשון בני אדם "בונוס", שבורא עולם באהבתו לעם ישראל נותן להם חג נוסף על סוכות, והיות וזה חג הפתעה ותוספת ובונוס מיוחד לשם חג, לכן אומרים עליו "החג הזה".

אבל למרות שהוא כמו חג מיוחד, בכל זאת בחג שמיני עצרת מקריבים **7** כבשים כמו כל חג רגיל, כי בימים הקודמים לו בחג הסוכות הקריבו כל יום **14** כבשים כנגד עם ישראל, וההבדל במספר מתחדד ההבדל ומתקבל ייחודיותו של חג שמיני עצרת לעומת חג הסוכות.

לעיני כל ישראל

משה רבינו סיים את התורה ב"לעיני כל ישראל" ופירש רש"י שהכוונה על שבירת הלוחות, ולמרות שזה מקרה לכאורה עצוב מאוד!!! בכל זאת משה רבינו סיים בזה, כי רצה ללמד אותנו שתורה היא שלימות!!! כולה קודש קדשים, אם אין אותיות כי פרחו בגלל העבירה של העגל, עדיף לשבור ולבנות הכל מחדש!!! וכאמור גם תלמיד חכם כל כולו שלימות!!! וקודש!!! ואפילו הרוק שלו וכפי שהארכתי בחידושים על ראש השנה על הפסוק "אף שמיו יערפו טל"!!! אז עלינו לדבוק בתורה ובלומדיה בערכה ובהערצה תמיד!!!

חזק חזק ונתחזק!!!

אחרי שהסתיימו החגים שהיו מלאים בעשייה רוחנית, פתאום יש חלל, והוא מסוכן, כי יש רעב דחוף לסיפוקים, והיצר מפתה להגיע לסיפוקים קלים וזמניים של עבירות או מראות אסורות, אפילו בנפילות קטנות, כי כך דרכו לקרר ולהפיל.

ודבים וטובים נפלו בלילה זה רח"ל, וכן רבים נפלו בימים הבאים הללו, לכן ידידי אחי ורעי, אין ברירה עלינו להתאמץ ולתת לעצמנו סיפוק רוחני טהור - ללמוד תורה קדושה - וסוגיות תלמודיות, או אפילו להנאות עם המשפחה באווירה טובה ומהנה אבל כשרה, אבל חלילה לא להתבטל ולחפש תעסוקה פרטית אלקטרונית שנגמרת בעבירות, רק חזק ואמץ, וזכור את החזק חזק ונתחזק תמיד אמן.

****פשר מנהג הקפיצות בעת אמירת "משה אמת ותורתו אמת" – הסבר א'**

הגשמי החוצה לסוכת ארעי, ובשמחת תורה התעלנו עוד יותר, כי בכוח הצטברות הקדושה ומכוח קדושת התורה ושמחת התורה אנו יוצאים – גוף ונשמה יחד מהעולם הגשמי כולו, כי בריקוד אנו עולים טפח מהארץ.

ביום כיפור כביכול התנתקנו מהגוף והשקענו בנשמה, ובסוכות מכוח עבודת וצום יום כיפור ומכוח ההכנות למצוות ד' מינים והסוכה, ומכוח קיומם, אנו מתעלים נשמה יחד עם הגוף בכך שאנחנו מתנתקים מביתנו

וטהר לבנו – ספר מלא ברכה

הסבר ב'

למטה, והם מתחת האדמה צועקים **משה אמת ותורתו אמת**, ואכן **בני קרח** שצעקו מיד עם נפילתם **"משה אמת ותורתו אמת"** ניצלו בכך שנוצר להם מדף בגיהינום ומשם הצליחו לקפוץ ולצאת החוצה מהגיהינום התחתי לאוויר העולם, וכנראה בעת הצלתם **וקפיצתם למעלה** והחוצה צעקו **"משה אמת ותורתו אמת"**.

יתכן שהיות ומשה רבינו עלה למרום וקיבל תורה משמים, לכן גם אנחנו קופצים לאוויר בכדי לסמל שאנחנו מאמינים שמשה עלה למרום והוריד מהשמים את התורה.

ומי שלא האמין בתורת משה שהיא תורה מסיני ירד ונבלע בעומק האדמה, והראיה **שקרח ועדתו נבלעו באדמה**

ונלמד מזה שגם אנחנו נתעלה על ידי אמונה תמימה ומוחלטת ואמירת **"משה אמת ותורתו אמת"**, ואולי בשעת ניסיון נקפוץ ונצעק **"משה אמת ותורתו אמת"**, ואולי כשם שבני קרח יצאו מהגיהינום ברגע האחרון לפני הנפילה המוחלטת כך גם אנחנו נצליח לצאת ולברוח מהנפילה של הניסיון של יצרנו הרע ולצאת לאוויר הטהור חיים בלי חטא חלילה אמנ ואמן, ושוב לא נסתי זאת ואדברא אשמח לדעת האם סגולה זו נכונה ואכן פועלת ומצלת מהחטא, ואם כן אפרסם זאת ברבים לזיכוי הרבים.

למה קופצים באמירת משה אמת ותורתו אמת – טעם נוסף

דוד אמר **"ארדוף אויבי ואשיגם וגו"**, אמר לו הקדוש ברוך הוא אני עושה כן שנאמר **"ויכם דוד מהנשף ועד הערב"**.

עמד אסא ואמר **"אין בי כח להרוג"** אלא **"אני רודף ואתה עושה"** אמר הקב"ה אני עושה כן שנאמר **"וירדפם אסא והעם אשר עמו וגו"**, כי נשברו לפני אסא אין כתיב כאן אלא כי **"נשברו לפני ה'"**.

עמד יהושפט ואמר **"אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף"** אלא הריני **"אומר שירה ואתה עושה"** אמר לו הקב"ה אני עושה כן שנאמר **"ובעת החלו ברנה נתן ה' מארבים"**.

עמד חזקיה ואמר **"אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה"** אלא הריני **"ישן במטתי ואתה עושה"**. א"ל הקב"ה אני עושה כן שנאמר **"ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור"**.

ולכן משה רבינו בכוח עוצמת התורה וחיזוק עם ישראל והתמדתם בתורה באלול גרם שאפילו בדרך הטבע קיבל משה תעצומות והצליח להפיל את עוג ולקרב את מיתתו גם בדרך הטבע.

ואנחנו קופצים במשה אמת ותורתו אמת, להכריז גם אנחנו עשינו עבודת אלול וחגי תשרי, וגם סיימנו את תורת משה בשמחת תורה, והתעלנו בתורה וביראת שמים, ולכן הלוואי מכוחנו יהיה יש למשה כוח להרוג את עוג אז וגם עכשיו.

כי היצר הרע נראה לנו כהר ענק וכמלאך עצום שאי אפשר להכריעו אבל בכוח תורת משה וקדושת התורה וההתעלות מאלול נצליח לנצח את יצרנו הרע אמנ ואמן.

בסוף עלון סוכות הבאתי מדרש תנחומא ורבה שמלחמת סיחון עשו באלול, ועשו את כל חגי תשרי ורק לאחר מכן עשו את מלחמת עוג.

והוכחנו שם שעם ישראל כבשו וניצחו את סיחון על ידי שצרו בסוכות במשך האלול ולמדו בסוכות בהתמדה רבה בתורה והתעלו מאוד גם מחוץ לענני הכבוד, ובכך כבשו את סיחון, ועד כדי כך השפיע התמדתם והתעלותן הרוחנית בחודש אלול, שה' אומר למשה **שעוג כבר נמסר בידי ישראל עוד בראש השנה**, וכל זה מחמת עבודת האלול של עם ישראל,

והנה משה רבינו מובא בגמרא ברכות דף נד' היה בגובה 10 אמות וקפץ קפיצה אדירה ביותר בגובה שלו עצמו, ובגרזן ארוך 10 אמות הצליח והגיע והיכה את עוג בקרסולו, ומזה נפל עוג, ומת כי ההר שתלש להרוג בו את עם ישראל נתקע בפניו ובשיניו שהשתרבו החוצה, ואולי לזכר קפיצת משה רבינו בכל כוחו מיד אחרי החגים ומכוח מצוות החגים הצליחו לנצח את עוג כדברי הש"ך, לכן **אנחנו קופצים באמירת משה אמת ותורתו אמת**.

אך ביתר עומק יתכן שהנה יש להעמיק מדוע לא היה נס מוחלט בהכאת עוג, מדוע היה צורך בפעולה גשמית עוצמתית של משה?? **ויתכן** שכאשר יהודי ברמה רוחנית מאוד גדולה גם יכול לנצל את כוח הטבע בעוצמה יותר מאחרים ולהצליח יותר מאחרים לא רק בדרך נס גמור אלא גם בדרך הטבע.

וכפי שנלמד מהמדרש רבה איכה ד' טו' ובילקוט שמעוני שמואל ב' כב' רמז קסג' ארבעה מלכים מה שתבע זה לא תבע זה, ואלו הם, דוד, ואסא, יהושפט, וחזקיהו.

ויתכן עוד טעם, מדוע אנחנו קופצים באמירת משה אמת ותורתו אמת, כי משה רבינו קפץ את כל ה12 מדרגות בבת אחת כשעלה לראש ההר לקראת פטירתו כציווי ה' וכפי שהארכתי קודם, וזאת בזכות התורה ובזכות אחדות עם ישראל.

ויהי בישרון מלך יחד שבטי קה'

למה כתוב **"ויהי"** לשון צער?? ויתכן כפי פירוש מפרשי הפסוק עם ישראל מתפאר שעם ישראל כולו מקבלים את מלכות ה' עליהם, אבל הצער הוא שמשה רבינו ידע שזה לא מתקיים בכל הדורות, ולכן כתוב **"ויהי"** לשון צער.

ולא ידע איש מקום קבורתו – של משה

יתכן שהטעם הוא, שהיות ומשה היה איש האלוקים כשיכול חצי אדם וחצי אלוקים, לכן מצד אחד משה רבינו נפטר ומת, ומצד שני מקום קבורתו נעלם, והרומאים שחיפשו אותו למעלה ראו את קברו למטה וכן להיפך, כי כמו ה' שאין לו מקום, אבל בדרך פשוטה יותר, נראה שהקב"ה רצה שעם ישראל לא יתייחסו שמשה רבינו נפטר, כמו שהרומאים רצו וחיפשו, אלא שעם ישראל יחפש את המשה רבינו החי, שהוא גדול הדור ושר התורה שבכל דור ודור.

וכולי תפילה לפני בורא עולם, שיקבל תפילתי בראש השנה וביום כיפור בהשתפכות הנפש, שאזכה להדפיס את 6 הכרכים של **"וטהר לבנו"** השנה, לזיכוי וחיזוק הרבים, הלוואי ואזכה בכך בזכות תפילתכם ותהיה שמחתי שלימה.

ומלבד זאת עלי להדפיס ספר **"מרחב ים על פרק השותפין של מסכת בבא בתרא**, שמרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי נתן לי 50 ₪ בהיותי כבן 17 דמי קדימה לספר, אבל חלפו מעל 20 שנה ולא הוצאתי אותו לאור, ובאתי לאחרונה להשיב את ה50 ₪ למרן שר התורה, אבל מרן אמר לי להשאיר זאת אצלי ושדפיס ספר זה. – והלוואי ואצליח לסיים ולהדפיס גם ספר זה כצויו שר התורה, ושאזכה למלאות כל מטרותיי להפיץ תורה ולהתחבר לתורת משה בכל כוחי אמנ ואמן.